

hed havde tænkt sig. Det viser sig derved, at det ærede 23de Medlem for Hovedstaden er uklar over, hvad Spørgsmaalet i Virkeligheden drejer sig om. Venstre vil ikke spare, siger man, og det vil de Konservative heller ikke. Nu er det maaske nok lidt urimeligt fra den Side at tale saa højt om sin Spar-sommelighed. Vi har paa mange Om-raader ikke mærket stærkt til den. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at vi vil gerne spare: vi vil spare, hvor vi anser det for forsvarligt at spare; men det ærede Medlem kan ikke vente, at vi i den Henseende skulde kunne gaa over til hans Betragtning paa hvert enkelt Omraade. Men hvorfor vil det ærede Medlem ikke spare mere? Hvorfor holder det ærede Medlem op her? Hvad er Grunden til, at det ærede Medlem ikke vil spare flere Penge end det Forslag, han tiltræder, gaar ud paa? Hvad anden Grund kan der være dertil, end at efter det ærede Medlems Opfattelse er det ikke forsvarligt at spare mere? Jeg vil ikke staa her og insinuere, at det ærede Medlem ikke vil spare mange flere Penge; men jeg vil gaa ud fra, at naar det ærede Medlem ikke ønsker at reducere mere, er det, fordi han ikke anser det for forsvarligt at spare mere. Akkurat den samme Betragtning har vi. Blot falder det, som det ærede Medlem mener kan spares, og det, som vi mener kan spares, ikke fuldstændig sammen.

Formanden: Det 5te Medlem for Frederiksborg Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Parkov: Heller ikke i sin sidste Bemærkning havde det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) Ret, thi han sagde, at naar man spurgte militære Myndigheder, om der kunde indskrænkes eller spares, vilde man paa Forhaand være ganske sikker paa, at man vilde faa et afslaaende Svar. Men hvis det ærede Medlem vil lægge Mærke til den Skrivelse fra 1ste Generalkommando, der følger Lovforslaget som Bilag, vil han se — og det maa jo aabenbart virke glædeligt overraskende paa ham —, at Generalkommandoen, der er spurgt, om der var nogen Mulighed for at foretage en Indskrænkning saaledes som af Ministeren foreslaaet, skriver: „For Fodfolkets Sommerhold ... maa Generalkommandoen erkende, at en Indskrænkning som den af Krigsministeriet paatænkte for et enkelt Aar er mulig“. Altsaa, i Modstrid med, hvad det ærede

Medlem paastod, har man her fra en militær Myndigheds Side erkendt Muligheden af, og derved altsaa ogsaa for saa vidt tiltraadt et Forslag om at gaa til en Indskrænkning.

Formanden: Det 23de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Gamborg: Generalstaben, som jeg antog var noget af det fineste militære, der kunde tænkes, skriver, at den meget indtrængende fraraader en Indskrænkning af Rekrutantallet, bl. a. altsaa, fordi den ikke kan skaffe krigsstærke Afdelinger. Det er det, jeg har hæftet mig ved, og det er da ogsaa en militær Udtalelse.

Jeg forstod ikke, hvad det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) mente med, at jeg ikke vilde spare mere. Jeg har desværre ingen Myndighed til at afgøre noget paa dette Omraade; hvis jeg havde Myndighed til det, sparede jeg hele det danske Militærvæsen, og saa gjorde jeg Landet en stor Tjeneste.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sigurd Berg: Hvis det ærede Medlem har den Opfattelse, er det dog ganske naturligt, at han stiller Forslag derom. Hvorfor staaar saa det ærede Medlem og støtter et Forslag af denne Beskaffenhed? Saa skulde det ærede Medlem jo angribe Ministeren, fordi han er fremkommet med et saadant Forslag. Det er jo ikke nær vidtgaende nok efter det ærede Medlems Mening. Men saadan kan vi ikke lege. Naar det ærede Medlem her staaar og siger, at han anbefaler dette Forslag, saa har vi Ret til at gaa ud fra, at det her foreslaaede er netop den Besparelse, som han finder forsvarlig. Det har vi Ret til at gaa ud fra, indtil det ærede Medlem har oplyst os om noget andet; og jeg tænker, vi takker for Oplysningen.

Hermed sluttede Forhandlingerne.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Sigurd Berg: Da der er fremsat Ønske om en kortvarig Udvalgsbehandling,